

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 24. Stadingi hæretici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

ptis. Cæptum dein procedi ad solemnem Sæcul. XIII.
 Dominici in Sanctorum numerum adscri- A. C. 1233.
 ptionem. Eodem anno 1233 Gregorius
 Papa Tancredum Archidiaconum Bono-
 niensem, duosque alios in ejus vitam &
 miracula inquirere jussit: & habemus fi- *Vit. S. Dom.*
 de digna testimonia novem virorum, qui *per P. J.*
 hac super re audiebantur, & omnes erant *Rechac.*
 ex illius discipulis, qui eum familiariter *p. 519.*
 noverant, nec nisi suismet visa oculis, ac
 ex ejusdem ore percepta, in medium af-
 ferebant. Demum anno sequente 1234 *Bullar. to. I.*
 Papa cœlestes illi honores publicosque *Gr. IX. n. 8.*
 solemni ritu decrevit, ut apparet ex ejus
 litteris Reate 13 Julii datis: & Ecclesia *ap. Byzov.*
 celebrat illius memoriam eodem die, quo *1234. n. 1.*
 obiit 4. Augusti. Papa Gregorius hoc *Mart. Rom.*
 anno cœlitum honoribus cumulavit e- *4. Aug.*
 tiam D. Virgilium Archiepiscopum Salis- *Sup. Lib.*
 burgensem an. 780 mortuum, & diem *XLIV. n. 3.*
 Novembris 27, quo decessit, ejus memo- *ap. Rain.*
 riæ dicavit. Diploma dabat 18 Junii *1233. n. 55.*
 an. 1233.

§. XXIV.

Stadingi hæretici.

Anno præcedente in Germania magnus *Cont. Lamb.*
 hæreticorum numerus deprehensus *Schafn. an.*
 est cura Doctoris Conradi Marburgensis: *1232.*
 qui iis examinatis ut Quæstor Pontifi- *Chr. Godef.*
 cius illorum multos igni comburendos *cod. E. 1234.*
 K 3 tradi *Alber. 1234.*
 p. 551.

Sæcul. XIII. A. C. 1233. tradi iussit, & quatuor ex iis in præsentia sua Erfordiæ. Stadingi vocabantur ex nomine populi ad confinia Frisiæ ac Saxonæ loca fluviis & imperviis paludibus circumdata incolentis. Isti homines ob crimina sua, & inter alia, quod decimas pendere recusarent, Romanis sacris per plures annos exclusi, commota seditione, Ecclesiæ autoritatem se contemnere aperte demonstrarunt; & ut erant strenui, populos vicinos, etiam Comites ac Episcopos aggressi, plerumque prædas retulere.

VII. ep. 177.
apud. Rain.
1233. n. 42.

Ecce res abominandas, de quibus accusabantur secundum litteras Gregorii Papæ, Archiepiscopo Moguntino, Episcopo Hildesiensi, & Doctori Conrado missas. Quando novitius a Stadingis admittus primo eorum cœtum adit, bufonem magnitudine anseri parem vel isto majorem videre dicitur, cujus os alii, alii tergum osculantur: tunc novitio se offert homo pallidus nigerrimis oculis & ita macilentus, ut ex pelle ac ossibus solis constet: hunc osculans glacie frigidior sentit, ac post id osculum catholicam fidem prorsus obliviscitur. Celebrato dein convivio felis atra descendit pone statuam, quæ solet in loco esse. Novitius prior felis tergo fert osculum, tum cœtus Præses, ac reliqui hoc honore digni: imperfecti solum Magistri osculum recipiunt.

piunt. Spondent obedientiam, ac extinctis luminibus omne obscœnitatis genus inter se committunt. Quotannis in Paschate acceptum Christi Domini corpus in ore suo domum gerunt, & in fornicam dejiciunt. Afferunt, a coeli Domino injuste ac fraudulenter Luciferum ad inferos detrusum esse. In hunc credunt, dicuntque, eum esse creatorem rerum cœlestium, a præcipitato adversario suo ad gloriam rediturum. Per eum & cum eo se in beatitudinem æternam intraturos sperant. Sic Papa loquitur in epistola, quam dabat 13 Junii an. 1233.

Ultimus hic articulus indicio est, Stadingos e Manichæis ortos fuisse: & quod ad execranda nocturnorum coetuum crimina attinet, similia probra Manichæis Aureliani an. 1022 combustis objecta vidimus. Albertus Stadenſis in Saxonia inferiore Abbas an. 1232 creatus, dicit, Stadingos Ecclesiæ doctrinam spernere, a dæmonibus & magis consilia petere, figuras cereas fingere, Clericos ac Religiosos per atrociam omnis generis tormenta lacerando crudelitatem suam explere, non ætati, non sexui parcere. Ad sectam suam alios, quotquot poterant, præsertim rusticos attrahebant.

Hoc anno 1233 Rex Henricus Imperatoris Friderici filius, Conradus Archiepiscopus Moguntinus, & Doctor Conradus

Sæcul. XIII.
A. C. 1233.

Sup. Lib.
LVIII. §. 53
Chr. 1234.

to. XI. conc.
p. 478.
ex cont.
Lamb.

K 4

duş Lamb.

Sæcul. XIII.
A.C. 1233.
 dus Marburgensis Moguntiam Episcoporum, Comitum & Clericorum conventum convocarunt, homines hæresis infamia laborantes examinandi causa: inter quos Comes Seinius se purgandi spatium poposcit, reliquis haud comparentibus. Qui contra hos armari volebant, iis Conradus crucem dedit. Quæ res existimatos illos hæreticos ita irritavit, ut stru-

Ann. Godof.
1233.
 una cum fratre Gerardo Ordinis Minorum sanctæ vitæ viro 30 Julii occiderunt. Accusabatur Conradus de præcipiti in judiciis suis festinatione, & quod temere nimis sub hæresis obtenta multos nobiles & ignobiles, clericos, monachos, clausos, cives, & agricolas comburi jusserit. Nam eodem, quo delati erant, die eos supplicium subire compulit, haud concessa majoris potestatis imploratione.

to. XI. conc.
app. p. 2346.

Ad discutiendas has querimonias contra memoriam Doctoris Conradi, qui non carebat defensoribus, & quem hæresis suspicio de quibusdam non sefellerat, conventus celebrabatur. Aderant multi Præsules ac Principes profani: illi, qui de hæresi suspecti fuerant, absoluti, & Conradi interfectores absolutionis obtinendæ gratia ad Papam missi fuere. Is ægerrime tulit, se non consulto causam fidei decidi, & homines, quos Quæstor
 Ponti-